

Arbeiðsviðurskifti — ídnaðarútbúgving

Løgtingsval verður 7. november og kemur tá at vísa seg, um tann politikkur, sum fýrður er av sitandi stýri, verður góðkendur.

Tað er øllum greitt at javnaðarflokkurin hevur haft leiðsluna í landastýrinum, og um vit taka umstøðurnar við, er nógvið komið á skifti.

Flokkur okkara hevur bert 7 av 21 tingmonnum, og tað ger tað torført at fora veruligan arbeiðarapolitikk, tá ið samgongur verða gjordar millum flokkar, er torført at fáa alt tað við, sum flokkskráin krevur, her verður flokkurin noyddur at gera eina arbeiðsskrá, eitt so-kallað samgonguskjal.

Verður hugsað um hvønn politikk hinir flokkarnir standa fyri, er ikki so lítið komið á skifti hetta skeiðið.

Landastýris og løgtingsmenn okkara hava gjørt eftir umstøðunum eitt dygdargott arbeiði.

hetta verður ikki sagt fyri at siga, at vit eru nøgdri við tað, sum avrikað er, tað koma vit

ikkí at verða fyrr enn flokkurin fær ein avgjördan meirluta, soleiðis at veruligur arbeiðarapolitikkur kann færast í Føroyum. Tað eru nógvið mál, sum eftir minari hugsan hava fingið alt ov litla undirtøku, eru alt ov illa viðgjörd á Føroya løgtingi.

Tey vilja heldur ikki fáa betri viðferð, um ikki ein avgjörd broyting kemur á tingmanningina, og tað vil siga, at tað er av avgjördum týðningi, at javnaðarflokkurin kemur styrktur frá hesum valginum.

Eitt mál sum eftir minari hugsan ikki hevur verið nóg gjølla viðgjørt, eru arbeiðsviðurskiftini og arbeiðsmöguleikarnir hjá tí vanligu verkamanninum. Onkur vil siga, at á figgjarlógini eru pengar avsettir til arbeiðsloysisgrunnar, og tað er fyri so vitt rætt, men tað er ikki studningur, arbeiðsmaðurin biður um og fyri tað, hvussu stórir partur

av figgjarlógini er avsettur til teir arbeiðsleysu verkamenn og kvinnur.

Tað er ikki studningar, sum arbeiðsfólkið biður um, og tað er heldur ikki tað, sum skal taka tíð tingmanna, tað sum teimum verður avsett er ein sjálvkravdur rættur, sum arbeiðsfólkið hevur, men tingmenn hava gloymt, at arbeiðskvinnurnar hava sama rætt.

Men sum sagt, tað eru ikki studningar, sum arbeiðsmenn og kvinnur tráa eftir. Tað málið, sum eftir minari hugsan hevur verið alt ov illa viðgjørt, eru arbeiðsviðurskiftini hjá verkamannafjöldini, her vil onkur siga, at nógvið arbeiði eru í gongd, at tað manglar arbeiðskraft, og fyri ein part er tað rætt, men hvat er hetta fyri arbeiði, jú tað er vegagerð, havnagerð og annað arbeiði, sum bert eru bráfangis.

Hetta eru arbeiði, sum ikki hava nakra produktiva ávirkan, sjálvandi skulu vegir og havnar gerast, men samstundis má hugast um tað, at her má nakað meira gerast, nakað sum kann skaffa stóðugt arbeiðspláss til bæði kvinnur og menn. Tað komandi løgting og landastýri

má leggja so tilrættis, at her verður fýrður ein meira produktivur politikkur, arbeiðspláss mugu útvegast, og tað kann til dømis gerast við at høvudsútlutningur okkara, sum er fiskur, ikki sum nú verður útlutur sum rávora, men hann verður viðgjördur og útlutur sum lúgvyra.

Bara eitt slíkt tiltak vil skapa nógvið arbeiði. Løgtingið eigur at kanna, hvussu verður gjørt aðrastaðir og so laga arbeiðsviðurskiftini eftir tí. Tað vil skapa arbeiði og eisini geva nógvið meira fyri vörur okkara. Javnaðarflokkurin er fyri einum politikki, sum vil skapa tryggar og góð arbeiðsviðurskifti, góð arbeiðspláss, ja skapa arbeiði til allar hendur bæði á sjógvi og landi.

Í Føroyum má lóggávan, tað vil siga Føroya løgting, bera so í band, at fýrður verður ein meira arbeiðsskapandi politikkur.

Hetta kann verða gjørt, um javnaðarflokkurin kemur sterkur inn á ting. Trygg arbeiðspláss — arbeiðsskapandi virkir — ídnaðarútbúgving. Tað eru mál og mið javnaðarflokksins.

Sverre Midjord

Yvirtøka — til hvat?

Tað reid um snarið, nú í tingsetuni, ið lokin er, at postverkið varð yvirtikið, men tibri hendi hetta ikki, og vælverið teim tingmonnum fyri tað, ið vóru so frægir at teir torðu forða hesum, tí betri postverk enn vit hava fæst ikki.

Vit hava eitt verk, ið er Sev, tað er reint føroyskt. Har er nógvið gjørt, ikki um at tala, men striltið gongur. Tað sigst fyri rættuliga vist, at asnalverkið her í oynni her í oynni fæst ikki í gongd í bræði, tí eingin streymur fæst frá Sev — vit kunnu biðja, halda teir stóru norðuri í Havn og í Vestmanna.

Eg havi nú í árin long biðið um at fáa ljósini á ytra havna-

garðinum her í bygdini at brenna, men nei, her hendir einki, tað brann ein av fimm lyktum, og Sev er reint føroyskt.

Eitt annað verk, ið heldur ongan tíð hevur verið danskt, er telefonverkið. — Hvussu hetta verk hevur rønst og roynst okkum ið á hesi oyggj búgva, tími og ikki at spilla orð uppá, men vit mugu biðja, tað vita vit púra vist.

Umsitingin av sosialmálum er yvirtikin, og verður nú nakað betur, so er gott, men takk skal tú Tórálvar hava fyr, at tú tordi at vera í móti hesum, vit eru mong ið minnst tær hetta, ver vissur í tí.

Viggo Dalsgaard

Um at handla við annara ognum ella: Idealistar

Í bløðunum er at lesa, at onkur ætlar sær at lata losjuna í Havn til ungdomin at búleikast í. Losjuhúsin eiga fráhaldsfólkið og rættast tykir mær tá at spyrja fyrst, um tey vilja leiga út.

Eisini er at lesa í bløðunum, at annar maður, Kjartan Mohr, hevur hugsað og er komin til úrslitið tað, at best er at lata ungdominum húsin á Skansanum til hettar endamálið. Kjartan Mohr átti at vita, at Skansahúsin eru ikki annað enn tómt slavi skot. Men tá nú hesin sami Kjartan Mohr so fegin vil vera alfadur at øllum og greiða allar flokkur (hesin Kjartan er hin sami, sum uppfann Landsynningin og eisini einsamallur beindi fyri honum), so kundi hann latið ungdominum gamla Sjómannaskúlan, sum Tórshavnar Komm-

una eigur, til at vera í. Tí tað er so, at tá Sjómannaskúlin flutti í nýggj skúlahús, leigaði Kjartan Mohr, ella onkur, sum hann kennir ógvuliga væl, hesi rúmsáttu hús. Í leigu fyri hesi stóru hús letur hann 70, skrivað sjeiti danskar krónur um mánaðin. Tá Kjartan Mohr var so heppin at gerast leigari hjá Tórshavnar Kommunu, var hann sjálvandi bert av tilvild — býráðslimur og sjálvandi var tað bert av tilvild, at hann var hjá-staddur, tá leigutreytirnar vórðu samansettar. Og at leigan, ið latast skuldi, bert var sjeiti krónur, er ikki at lasta harra Kjartan Mohr fyr, hann hevur onga skyldu til at vita, at fólk lata túsund krónur fyri at sleppa at hólasi í einum kjallarskoti. Kannska er tað til at motvirka infláiónini, at hann setur leig-

una, sum hann sjálvur skal lata, so lága?

Men nú kann Kjartan Mohr sýna sitt kynstur og orna nøkur ting í ein fart, sum tá maðurin

Javnaðarflokkurin

Í SOSIALINUM nr. 52 stendur so mangt gott at lesa. Ein av yvirskriftunum er: Ungfólk mynda nevnd. Já, vónrikt er tað, at tað unga ættarliðið skilir, hvat ið gagnar arbeiðarastættini og fylkist um tann flokk, ið altíð hevur talað og framvegis talar arbeiðara- og fiskimansins sak. Í tekstinum undir hesi yvirskrift kunnu vit lesa ymist millum reglurnar. Tað er nokk fyrsta ferðin, at ein kvinna kemur alment fram í Vágs Javnaðarfelag. Og hon er Torgerð Mikkelsen, dóttir Esther og Einar Mikkelsen. Er mikið mentað kvinna, og væl kennir hon til, hvussu menniskju um allan heim liva sammet við okkum føroyingar og okkara livihátt. Hon hevur verið langt úti í úrheiminum. Hevur havt búpláss í Israel eina tíð. Tað er hugnaligt at sita og práta eina løtu við Torgerð. Tað er okkara javnaðarmanna vón, at Torgerð, sum er næstformaður í Vágs Javnaðarfelag, má brúka síni ríku evni til at fáa javnaðarfelagið at blóma, og vit vóna at hinir nevndarlimirnir eisini vilja gera tað.

Og so eitt sindur um tað floks-politiska.

Tær tómu tunnurnar hjá tjóðveldinum vísa seg at vera vorðnar holutar. Tær buldra ikki

loysti Bukeyalosknútin á sinni, idealini eru í ordan og stavn-haldið (her á landi) við, býráðslimur er hann og leigari eisini og tokka hevur hann eisini til ungdomin, so tað skuldi verið lagað manni at lata húsin. Tess meira skuldi tað verið gjørligt, at honum trýtur ikki húsarúmd, tí sjálvur leigar hann út til útlendskar milliard fyrítøkur (man tað vera fyri sjeiti krónur um mánan?).

Fraser Eysturoy

Eg skal ikki skriva meira um hetta.

Menn eru eftir mini áskoðan temmliga tíðliga farnir at tosa um landsstýrissamgongur. Eitt er tó púra vist, at undir teirri samgongu, sum hevur verið seinastu átta árin, hevur fram-burðurin verið so stórir í Føroyum, at einki annað land í heiminum hevur sæð mának til slíkan framburð. Og eftir tí eg havi hoyrt, hevur verið góð semja millum landsstýrismennin.

Vit gomlu javnaðarmenn eru ikki blindir fyri, at tað eru røddir í okkara flokki, sum ikki ljóða heilt væl. Og nógvið kundi verið sagt, men lat tað biðja. Tað er mín vón, at tit javnaðarmenn ikki lata klandur og strið taka flokkin av fótum.

Vit fáa tann 7. november at siggja, hvussu populer valevniin í teim ymsu valdømunum vera.

Eg vóni, at Atli Dam ikki hevur nakað at stúra fyri í okkara valdømi, og vildi tað verið gott um so kundi verið í øllum valdømunum hjá kandidatunum okkara.

Vit koma aftur til landsstýrissamgongur aftan á 7. november.

Gamal javnaðarmaður

sosialurin

— blað við meiningum

Til sølu

Vegna bygging av størri skipi verður, um hóskaði boð fæst, m/s Nýgvunes seldur við øllum greiðum.

Áhugaðir biðjast ringja til tlf. 31 ella 68 á Eiði.